

På baggrund af risikovurderingen skal myndighederne vurdere, om det er nødvendigt at gribe ind straks, også selv om dette kan være i strid med den unges ønske, og om der er behov for umiddelbar beskyttelse – eller om familien har brug for hjælp til at mægle i konflikten. Således skal den individuelle risikovurdering resultere i en individuel handlingsplan.

Der skal i handlingsplaner tages hensyn til både risikovurderingen og til, hvad det er muligt at gøre inden for de gældende retsprincipper. Hvis en myndig person - det formodede offer - nægter at være udsat for et tvangsægteskab eller anden æreskriminalitet og nægter at deltage i mægling eller andre tiltag, så vil myndighedernes handlemuligheder reelt være stærkt begrænsede, uanset hvad risikovurderingen ellers måtte sige. Dette forhold skal så noteres i den enkelte handlingsplan, som herefter må fokusere på mere generelle tiltag i miljøet og over for andre potentielle ofre.

Det nationale kriseberedskab får ansvar for at følge op på handlingsplanen, således at der skabes vished om, at det potentielle offer er i kontakt med relevant assistance, og at handlingsplanen følges.

Et nationalt mæglerteam

Konflikterne skal løses så tidligt som muligt, og helst inden de ender i trusler og vold. I langt de fleste tilfælde vil en risikovurdering nå frem til, at familien kan hjælpes med mægling eller andre sociale tiltag. Når den unge ikke er i overhængende fare, bør indsatsen derfor basere sig på mægling og konfliktløsning inden for familien.

Mæglingen skal gennemføres af et nationalt mæglerteam, som skal rykke ud til mæglingsopgaver i hele landet. Mæglerne skal hjælpe de familier, hvor konflikten mellem en ung og familien er gået i hårdknude, men hvor der endnu ikke er direkte fare for den unges liv. Mæglerne skal forebygge, at konflikten udvikler sig til et niveau, hvor der opstår fare for den unges liv. Det nationale team vil samtidig kunne forstærke metodeudviklingen på området.

Indførelse af en særlig beskyttelsesordre mod tvangsægteskaber

Kun én chance-princippet betyder først og fremmest, at alle relevante faggrupper, herunder også politiet, skal være opmærksomme på de kulturelle traditioner, som omgiver disse forbrydelser. Derfor er øget indsigt, træning og styrket samarbejde mellem de relevante myndigheder den allervigtigste nyskabelse for politi og domstole.

En del af »Forced Marriage (Civil Protection) Act« er forced marriage protection orders. Med inspiration

heri foreslås en såkaldt beskyttelsesordre, som politiet skal kunne udstede for at beskytte ofre eller potentielle ofre for æreskriminalitet.

I denne indgår, at et offer for tvangsægteskab kan søge polititilhold mod dem, som søger at tvinge den pågældende til at gifte sig, eller - i forbindelse med øvrig æreskriminalitet – dem, som udgør en trussel mod vedkommendes liv og velfærd. En væsentlig del af forced marriage protection orders går ud på, at æreskriminalitet er kollektive forbrydelser, hvor den person, som udtaler truslen, ikke nødvendigvis er den person, som fører kniven. Derfor har man i England åbnet for kollektive polititilhold.

Forslagsstillerne mener, at politiet, når en konkret risikovurdering siger, at der er stor risiko for, at en gruppe i forening vil gennemføre et æresdrab eller anden alvorlig og personfarlig æreskriminalitet, bør opfordres til at udstede et polititilhold mod alle, som pådrager sig reel mistanke, og ikke kun mod det ene familiemedlem, som mest tydeligt har ytret truslerne. Personkredsen, som er omfattet af polititilholdet, skal meget tydeligt afgrænses og omfatte personer, hvori- mod der retter sig en reel mistanke.

Polititilhold alene standser meget få, som har besluttet at gennemføre en forbrydelse. Og ved æreskriminalitet kan der ofte være tale om en meget høj grad af forsætlighed. Derfor skal man ikke tro, at et polititilhold alene kan løse problemet. Men polititilholdet kan have stor psykologisk betydning, når det følges op af en præventiv samtale med de formodede gerningsmænd. Her gøres disse opmærksomme på, at politiet har en begrundet mistanke mod dem, og at denne allerede har resulteret i et polititilhold. Samtalerne vil gøre de formodede gerningsmænd opmærksomme på, at mistanken vil samle sig om dem, hvis forbrydelsen gennemføres, og med henvisning til f.eks. domfældelsen i Ghazala Khan-sagen vil det være klart for gerningsmændene, at der er stor risiko for at de kan blive straffet – også ganske alvorligt.

Det er velkendt, at tvangsægteskaber ofte fuldbyrdes uden for landets grænser. Ofrene tvinges til at forlade Danmark til eksempelvis den anden parts hjemland. For at beskytte ofre eller potentielle ofre herimod skal beskyttelsesordren kunne indeholde krav om, at ofrets pas deponeres hos politiet i en afgrænset periode. Dette er et alvorligt indgreb, hvorfor der vil knytte sig særlige betingelser til dets anvendelse. For det første kan det kun anvendes i særlige tilfælde, hvor der er bestyrket mistanke om, at offeret risikerer at blive tvunget ud af landet mod sin vilje. For det andet vil det være en betingelse, at politiet indhenter en dom-